

ver anbragt, fordi de bliver slået. Det er jeg glad for. De skal jo anbringes, når de bliver udsat for andre overgreb.

Men problemstillingen ligger i de afbrudte anbringelser, det vil sige, når børn i og for sig i et forløb er anbragt 6-8 steder. Det er den kæmpe-mæssige udfordring, og det er jo den, vi med anbringelsesreformen påbegyndte at tage op i enighed, nemlig ved netop at sikre os, at sagsbehandlingen var i orden. Og det vil jeg bare gerne have bekræftet at Socialdemokraterne vel står ved, altså at vi har lavet en anbringelsesreform i enighed. Vi er nu ved at få den implementeret. Socialrådgiverne knokler ude i kommunerne med at leve op til de krav, vi har stillet.

Vi vil så dyngede dem til med flere papirer og endnu flere lovkrav og paragraffer fra centralt hold, fordi vi åbenbart ved bedst – eller hvordan skal jeg forstå det? – ved, hvordan de lige præcis skal agere, inden de i og for sig har nået at læse det, vi allerede har sendt til dem. Det mener jeg ikke er ordentlig sagsbehandling og lovgivning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Vi skal da sandelig ikke dyngede vores sagsbehandlere til med mere papir. Vi kan faktisk gøre det omvendte, hr. Hans Andersen, for man kan skrive en sociallovgivning, der er så præcis og så tydeligt i børnenes interesse, og man kan gøre den meget kortere end den, der er i dag. Man kan tage alle de mystiske bestemmelser og formuleringer, der er om hensyntagen til forældremyndighedsindehaveren, ud af den nuværende sociallovgivning og skrive meget klart og tydeligt, at det altid er barnets interesser og behov, der står øverst.

Så det er bestemt ikke mere papir, der skal sendes ud til sagsbehandlerne, men en skarpere lovgivning. Og så er det ikke mindst en økonomi, så den enkelte sagsbehandler faktisk kan passe sit arbejde. For ja, vi har indgået aftale om en anbringelsesreform i fællesskab, men Ankestyrelsen fortæller os jo, at der allerede sidste år og i år i en række sager er så mange fejl i sagsbehandlingen, at loven reelt ikke er overholdt. Og det tror jeg først og fremmest hænger sammen med, at de fleste sagsbehandlere i dag er så overbebyrdede med arbejde og har så mange sager på deres skrivebord, at de reelt ikke kan passe deres arbejde. Det kan vi vælge at gøre noget ved ved at sikre kommunerne en bedre økonomi til faktisk at leve op til lovens ord.

Må jeg så ikke bare til sidst sige: Gid det var sådan, som hr. Hans Andersen siger, nemlig at alle børn, der udsættes for vold, får den behandling og den opbakning, de skal have; gid det var så vel. Tag ud og besøg vores krisecentre. Så vil du se, at det desværre ikke gælder.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at direkte tiltale altså ikke er tilladt, men at vi tiltaler i tredje person.

Hr. Hans Andersen som ordfører.

Hans Andersen (V):

En sammenhængende børnepolitik og standarder for sagsbehandling skal være på plads i alle kommuner. Det er helt afgørende for, at kommunerne kan yde den bedst mulige indsats over for de udsatte børn med bl.a. et styrket samarbejde mellem de mange fagpersoner, der møder børnene i deres hverdag.

Socialministeren vil indberette de kommuner, som endnu ikke har tingene på plads, for Det Kommunale Tilsyn. Det kan vi altså støtte. Børneområdet skal have det nødvendige fokus i kommunerne. Det er kommunerne forpligtet til. De udsatte børn har også krav på det.

Anbringelsesreformen, som vi har vedtaget i bred enighed i Folketinget, har syv indsatsområder: Tidlig indsats med bl.a. krav om udarbejdelse af en sammenhængende børnepolitik, bedre sagsbehandling, mere fokus på anbragte børns skolegang, styrket inddragelse af udsatte børn og familier, styrkelse af børns retssikkerhed, et øget efterværn og stærkere kontrol med kommunerne.

Udsatte børn og unge skal have den hjælp, de har behov for. Venstre vil ikke acceptere, at børn og unge bliver udsat for omsorgssvigt. Anbringelsesreformen har medført, at de udsatte børn og unge får mere hjælp og får styrket deres retssikkerhed. Men det er stadig væk ikke godt nok. Vi skal kunne gøre det bedre. De udsatte børn må kunne forvente det.

Kl. 15.25

Venstre kan støtte, at vi sætter fokus på kvaliteten i indsatsen under anbringelsen. Hvad tilbyder vi børnene og de unge, og hvilke resultater opnås? Udvidelse af Ankestyrelsens muligheder for at gribe ind i en sag kan være nødvendig for at sikre, at der ikke sker unødvendige fejl. Venstre kan kun anbefale, at vi får mere viden om og indsigt i, hvilke resultater der skabes gennem mere forebyggende foranstaltninger.